

Gerard Tebroke: een groot kampioen

De Gerard Tebroke Memorialloop is een eerbeton aan een groot sporter. Niet raar dus dat topatleten van over de hele wereld jaarlijks afreizen naar de Achterhoek om aan deze 10 km mee te doen.

Gerard Tebroke loopt mee in hun herinnering.

Als kind geen sporter

Gerard Tebroke was een topatleet uit Aalten. Als kind hoefde hij op school niet mee te doen met gym, zo stijf was hij. Een paar jaar later was hij een lange-afstandsloper van wereldniveau. Opvallend was zijn onverzettelikheden: hij trainde enorm veel, werkte daarnaast en studeerde ook nog erbij. Hij ging met name in het hardlopen erg ver, trainde harder dan zijn lichaam eigenlijk aankon en werd daardoor door veel blessures geteisterd, maar hij ging toch altijd door.

Eenvoud uit Aalten

Tebroke was een wat zonderling man, erg op zichzelf en heel bescheiden. Wie Gerard Tebroke zegt, zegt ook al snel Jos Hermens. De topatleet uit Nijmegen uit dezelfde tijd. De twee waren erg aan elkaar gewaagd en zweepten elkaar op. De verschillen werden breed uitgemeten in de pers: Gerard Tebroke, de bescheiden boerse man uit Aalten die zich niet bekommerde om financieel gewin. Jos Hermens, de slimme en commerciële stadse jongen die zijn zaken goed voor elkaar had qua sponsoring en pers. In de pers werd gesuggereerd dat het een hevige strijd was tussen de twee atleten, maar in feite hadden ze groot respect voor elkaar.

Geen olympische successen

Tebroke behaalde vele successen. Hij was meer dan 18 jaar Nederlandsrecordhouder op de 10 km en 22 jaar lang was hij dat op de 5 km. En was dus zijn tijd ver vooruit met zijn snelheid. Door zijn vele blessures miste hij ook grote evenementen. De Olympische Spelen van '72 en '76 gingen daardoor aan hem voorbij, terwijl hij daar goed genoeg voor was. In 1980 kon hij dan eindelijk voor het eerst naar de Olympische Spelen in Moskou. Daarvoor moest hij echter een limiet halen van tevoren waarmee hij zich, volgens sommigen, forceerde waardoor hij in Moskou uiteindelijk niet goed presteerde. Anderen zeggen ook dat het absurd was dat hij die limiet nog moest halen: Tebroke had zich allang bewezen. En het was bekend van Tebroke dat hij altijd slecht uit de winter kwam. Pas in juli/augustus kwam hij echt goed op dreef vanwege de warmere temperatuur. Maar ook in Moskou, waar het 35 graden was, sliep hij met zijn trainingspak aan onder 3 dekens.

Van sporter tot kluizenaar

Tebroke was ook een enorme dierenliefhebber. Zijn laatste levensjaren woonde hij op een boerderijtje in Silvolde. Hij bezat in die laatste jaren enorm veel schapen die niet voor de handel bestemd waren maar gewoon als huisdieren die hij allemaal bij naam kende. Ook had hij een hond, Danja, die nooit van zijn zijde week. Ook hierin was Tebroke extreem. De laatste jaren werd hij een kluizenaar die met bijna niemand contact had. Op 45-jarige leeftijd overleed hij aan een herseninfarct. Hij leefde van 1949 tot 1995.